

I

(Ανακοινώσεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 1/96

η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 20 Δεκεμβρίου 1995

για την έκδοση της απόφασης ... του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της ... για τη θέσπιση κοινοτικού προγράμματος δράσης για την πρόληψη της τοξικομανίας εντός του πλαισίου της δράσης στον τομέα της δημόσιας υγείας (1996-2000)

(96/C 37/01)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 129,

τη πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽³⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 189 Β της συνθήκης ⁽⁴⁾,

Εκτιμώντας:

ότι το φαινόμενο της τοξικομανίας εξελίσσεται με ανησυχητικό τρόπο στα κράτη μέλη και ότι έχει σοβαρές επιπτώσεις στην υγεία των ατόμων και την ευημερία του πληθυσμού·

ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, συνιστώντας το 1985 μια εξεταστική επιτροπή για το πρόβλημα των ναρκωτικών στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, έδειξε το ενδιαφέρον του για την αναλυτική μελέτη των παραγόντων που

δημιουργούν τη ζήτηση ναρκωτικών και επιτρέπουν τη συνέχιση της παραγωγής και της διανομής τους·

ότι, στα ψηφίσματα ⁽⁵⁾ που αφιέρωσε στο πρόβλημα αυτό, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διατύπωσε μια σειρά προτάσεων, ιδίως με στόχο μια δράση σε κοινοτική κλίμακα στον τομέα της πρόληψης της τοξικομανίας·

ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, κατά τη συνεδρίασή του στο Δουβλίνο στις 25 και 26 Ιουνίου 1990, τόνισε ότι η κατάρτιση ενός κατάλληλου προγράμματος μείωσης της ζήτησης ναρκωτικών υπάγεται στην ευθύνη κάθε κράτους μέλους και εκτίμησε ότι η αποτελεσματική δράση κάθε κράτους μέλους, η οποία θα υποστηρίζεται από μια κοινή δράση των Δώδεκα και της Κοινότητας, πρέπει να αποτελέσει μια από τις κυριότερες προτεραιότητες των προσεχών ετών·

ότι οι δράσεις που αναλαμβάνονται σε κοινοτικό επίπεδο με βάση τα ψηφίσματα, τις δηλώσεις και τα συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με την πρόληψη της τοξικομανίας, ιδίως μετά την υιοθέτηση από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Ρώμης, στις 13 και 14 Δεκεμβρίου 1990, του ευρωπαϊκού σχεδίου καταπολέμησης των ναρκωτικών, συνέβαλαν στην υποστήριξη των προσπαθειών των κρατών μελών·

ότι το Συμβούλιο, στο ψήφισμά του στις 2 Ιουνίου 1994 ⁽⁶⁾, με το οποίο απαντά στην ανακοίνωση της Επιτροπής της 24ης Νοεμβρίου 1993 σχετικά με το πλαίσιο δράσης στον τομέα της δημόσιας υγείας, κατατάσσει την τοξικομανία στις προτεραιότητες της κοινοτικής δράσης για τις οποίες η Επιτροπή καλείται να υποβάλει προτάσεις σχετικά με δράσεις που πρέπει να διεξαχθούν·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 257 της 14. 9. 1994, σ. 4.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 110 της 2. 5. 1995, σ. 8.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 210 της 14. 8. 1995, σ. 88.

⁽⁴⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου 20ής Σεπτεμβρίου 1995 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) κοινή θέση του Συμβουλίου της ... (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. C 172 της 2. 7. 1984, σ. 130.
ΕΕ αριθ. C 283 της 10. 11. 1986, σ. 79.
ΕΕ αριθ. C 47 της 27. 2. 1989, σ. 51.

ΕΕ αριθ. C 150 της 15. 6. 1992, σ. 42.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. C 165 της 17. 6. 1994, σ. 1.

ότι με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 302/92 ⁽¹⁾ ιδρύθηκε το Ευρωπαϊκό Κέντρο Παρακολούθησης Ναρκωτικών και Τοξικομανίας, που είναι επιφορτισμένο να παρέχει στην Κοινότητα και στα κράτη μέλη αξιόπιστες και συγκρίσιμες πληροφορίες σχετικά με τα ναρκωτικά και την τοξικομανία·

ότι, με τη δήλωση που έγινε επ' ευκαιρία της έναρξης ισχύος της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο των Βρυξελλών της 29ης Οκτωβρίου 1993 τόνισε ότι η συνθήκη περιλαμβάνει «ένα διαρθρωμένο θεσμικό πλαίσιο, που επιτρέπει κυρίως τον καλύτερο έλεγχο των κοινωνικών προβλημάτων που ξεπερνούν τα σύνορα όπως τα ναρκωτικά (...)»·

ότι η φύση των προβλημάτων που συνδέονται με το φαινόμενο των ναρκωτικών απαιτεί μια πλήρως συντονισμένη και συνολική προσέγγιση, όπως δήλωσε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο των Βρυξελλών στις 10 και 11 Δεκεμβρίου 1993·

ότι η τοξικομανία αποτελεί τη μοναδική μάστιγα την οποία αναφέρει ρητώς η συνθήκη στις διατάξεις της περί δημόσιας υγείας και ότι, συνεπώς, αποτελεί προτεραιότητα κοινοτικής δράσης, σύμφωνα με το πλαίσιο δράσης στον τομέα της δημόσιας υγείας που καθόρισε η Επιτροπή·

ότι το παρόν πρόγραμμα αποτελεί ένα από τα κυριότερα τμήματα της ανακοίνωσης της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της 23ης Ιουνίου 1994 σχετικά με ένα σχέδιο δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την καταπολέμηση των ναρκωτικών (1995-1999), για το οποίο το Συμβούλιο απεφάνθη στα συμπεράσματά του στις 2 Ιουνίου 1995·

ότι μια κοινοτική δράση ενθάρρυνσης με σκοπό να υποστηριχθεί η πρόληψη της τοξικομανίας μπορεί, λόγω των διαστάσεων και των αποτελεσμάτων της δράσης αυτής, να συμβάλει καλύτερα στην επίτευξη των επιδιωκόμενων στόχων, οι οποίοι εντάσσονται στο πλαίσιο του άρθρου 129 της συνθήκης, και ιδίως της παραγράφου 1 δεύτερο εδάφιο αυτού·

ότι θα πρέπει να ενισχυθεί η συνεργασία με τις αρμόδιες διεθνείς οργανώσεις και με τις τρίτες χώρες·

ότι θα πρέπει να εφαρμοστεί ένα πολυετές πρόγραμμα με σαφείς στόχους της κοινοτικής δράσης και να επιλεγούν δράσεις προτεραιότητας για την πρόληψη της τοξικομανίας και των συναφών προβλημάτων, καθώς και κατάλληλοι μηχανισμοί αξιολόγησης·

ότι στόχος του προγράμματος πρέπει να είναι η συμβολή στην καταπολέμηση της τοξικομανίας, μέσω της πρόληψης εξαρτήσεων συνδεδεμένων με τη χρήση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών, καθώς και τη συνδυασμένη χρήση άλλων προϊόντων για την ικανοποίηση της τοξικομανίας·

ότι θα πρέπει να βελτιωθούν οι γνώσεις όσον αφορά το φαινόμενο των ναρκωτικών και των διαφόρων μορφών τοξικομανίας, καθώς και των συνέπειών τους, αλλά και όσον αφορά τα μέσα και τις μεθόδους πρόληψης της τοξικομανίας, συμπεριλαμβανομένης της πρόληψης των κινδύνων που συνδέονται με αυτήν·

ότι, παράλληλα με τις γενικές δράσεις πρόληψης, θα πρέπει η πρόληψη να απευθύνεται σε ειδικές κατηγορίες και ειδικότερα στους νέους και τους περιθωριακούς, αποφεύγοντας τις προκαταλήψεις για τους τοξικομανείς·

ότι πρέπει η Επιτροπή να εξασφαλίσει την εφαρμογή του προγράμματος σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη· ότι επιβάλλεται προς τούτο να προβλεφθεί διαδικασία, βάσει της οποίας θα διασφαλιστεί η πλήρης συμμετοχή των κρατών μελών στην εφαρμογή αυτή·

ότι, στις 20 Δεκεμβρίου 1994, επήλθε συμφωνία για ένα *modus vivendi* ⁽²⁾ μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, σχετικά με τα εκτελεστικά μέτρα των πράξεων που εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης·

ότι, από λειτουργική άποψη, θα πρέπει να διασφαλισθούν και να αναπτυχθούν οι επενδύσεις που έγιναν κατά τα προηγούμενα έτη·

ότι, εντούτοις, θα πρέπει να αποφευχθούν ενδεχόμενες επικαλύψεις με την ενθάρρυνση της ανταλλαγής εμπειριών και με την κοινή ανάπτυξη των βασικών στοιχείων ενημέρωσης για το ευρύ κοινό, διαπαιδαγώγησης σε θέματα υγείας και κατάρτισης του υγειονομικού προσωπικού, που μπορούν να προορίζονται για συγκεκριμένες ομάδες-στόχους·

ότι οι στόχοι του παρόντος προγράμματος και των δράσεων που διεξάγονται για την υλοποίησή του περιλαμβάνονται στις απαιτήσεις προστασίας της υγείας που αναφέρονται στο άρθρο 129 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο της συνθήκης και αποτελούν, ως εκ τούτου, συνιστώσα των άλλων πολιτικών της Κοινότητας·

ότι, για να αυξηθεί η αξία και η απήχηση του προγράμματος δράσης, απαιτείται συνεχής αξιολόγηση των δράσεων που αναλαμβάνονται, κυρίως όσον αφορά την αποτελεσματικότητά τους και την επίτευξη των στόχων, τόσο σε εθνικό όσο και σε κοινοτικό επίπεδο και, εφόσον χρειάζεται, να γίνονται οι αναγκαίες προσαρμογές·

ότι η παρούσα απόφαση καθορίζει, για τη συνολική διάρκεια του προγράμματος, χρηματοδοτικό πλαίσιο που αποτελεί προνομακή αναφορά κατά την έννοια του σημείου 1 της δήλωσης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής στις 6 Μαρτίου 1995, για την αρμόδια επί του προϋπολογισμού αρχή στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας του προϋπολογισμού·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 36 της 12. 2. 1993, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 293 της 8. 11. 1995, σ. 1.

ότι το παρόν πρόγραμμα θα πρέπει να είναι πενταετούς διάρκειας, προκειμένου να δοθεί ο απαιτούμενος χρόνος για την υλοποίηση των ενεργειών προς επίτευξη των επιδιωκόμενων στόχων,

2. Οι ετήσιες πιστώσεις εγκρίνονται από την αρμόδια επί του προϋπολογισμού αρχή εντός των ορίων των δημοσιονομικών προοπτικών.

Άρθρο 4

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ:

Συνοχή και συμπληρωματικότητα

Άρθρο 1

Θέσπιση του προγράμματος

1. Θεσπίζεται κοινοτικό πρόγραμμα δράσης για την πρόληψη της τοξικομανίας, εφεξής καλούμενο «παρόν πρόγραμμα», για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 1996 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2000, στο πλαίσιο της δράσης στον τομέα της δημόσιας υγείας.

2. Στόχος του παρόντος προγράμματος είναι να συμβάλει στην καταπολέμηση της τοξικομανίας, ιδίως ενθαρρύνοντας τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών, υποστηρίζοντας τη δράση τους και προάγοντας το συντονισμό της πολιτικής και των προγραμμάτων τους, ούτως ώστε να προλαμβάνονται εξαρτήσεις οφειλόμενες στη χρήση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών, καθώς και η συνδυασμένη χρήση άλλων προϊόντων για την ικανοποίηση της τοξικομανίας.

3. Οι προς εφαρμογήν δράσεις στο πλαίσιο του παρόντος προγράμματος και οι επί μέρους στόχοι τους εκτίθενται στο παράρτημα υπό τις ακόλουθες ενότητες:

A. Στοιχεία, έρευνα και αξιολογήσεις.

B. Ενημέρωση, διαπαιδαγώγηση σε θέματα υγείας και κατάρτιση.

Άρθρο 2

Εφαρμογή

1. Η Επιτροπή διασφαλίζει, σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη, την εκτέλεση των δράσεων που εκτίθενται στο παράρτημα, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 5.

2. Η Επιτροπή συνεργάζεται με τα ιδρύματα και τις οργανώσεις που ασχολούνται ενεργά στον τομέα της μείωσης της ζήτησης ναρκωτικών.

3. Τα κράτη μέλη καλούνται να λάβουν τα μέτρα που θεωρούν αναγκαία για το συντονισμό και την εφαρμογή του παρόντος προγράμματος σε εθνικό επίπεδο.

Άρθρο 3

Προϋπολογισμός

1. Το χρηματοδοτικό πλαίσιο για την εκτέλεση του παρόντος προγράμματος, για την περίοδο που αναφέρεται στο άρθρο 1, ορίζεται σε 27 εκατομμύρια Ecu.

1. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη μερμινούν για τη συνοχή και τη συμπληρωματικότητα των εφαρμοστέων στο πλαίσιο του παρόντος προγράμματος δράσεων και των άλλων συναφών κοινοτικών προγραμμάτων και πρωτοβουλιών, συμπεριλαμβανομένων των προγραμμάτων «Σωκράτης», «Leonardo da Vinci» και «Νεολαία για την Ευρώπη (III)» καθώς και του προγράμματος έρευνας στον τομέα της βιοατρικής και της υγείας που διεξάγεται στο πλαίσιο του ερευνητικού προγράμματος πλαισίου της Κοινότητας.

2. Η Επιτροπή μερμινά, επίσης, ώστε στις αναλαμβανόμενες δραστηριότητες να λαμβάνονται υπόψη οι δραστηριότητες του Ευρωπαϊκού Κέντρου Παρακολούθησης των Ναρκωτικών και της Τοξικομανίας (ΕΚΠΝΤ). Μερμινά, επίσης, μαζί με τα κράτη μέλη, ώστε οι προτεραιότητες και οι ανάγκες της Κοινότητας να λαμβάνονται δεόντως υπόψη στα προγράμματα του ΕΚΠΝΤ.

3. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη μερμινούν για τη συνοχή με το πρόγραμμα δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε θέματα καταπολέμησης των ναρκωτικών.

Άρθρο 5

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από μια επιτροπή, η οποία απαρτίζεται από δύο αντιπροσώπους τους οποίους διορίζει κάθε κράτος μέλος και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδια μέτρων που αφορούν:

α) τον εσωτερικό κανονισμό της επιτροπής·

β) ετήσιο πρόγραμμα εργασιών που καθορίζει τις προτεραιότητες δράσης·

γ) τους τρόπους, τα κριτήρια και τις διαδικασίες επιλογής και χρηματοδότησης των σχεδίων στο πλαίσιο του παρόντος προγράμματος, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που συνεπάγονται συνεργασία με αρμόδιες διεθνείς οργανώσεις στον τομέα της δημόσιας υγείας και τη συμμετοχή των χωρών που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 2·

δ) τη διαδικασία αξιολόγησης·

ε) τους τρόπους διάδοσης και διαβίβασης των αποτελεσμάτων·

στ) τους τρόπους συνεργασίας με τα ιδρύματα και τις οργανώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2.

Η Επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για τα προαναφερόμενα σχέδια μέτρων, εντός προθεσμίας που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει προτάσεως της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία της επιτροπής, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

Η Επιτροπή θεσπίζει μέτρα τα οποία μπορούν να εφαρμοστούν αμέσως. Εάν όμως τα μέτρα αυτά δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη που διατύπωσε η Επιτροπή, ανακοινώνονται αμέσως από την Επιτροπή στο Συμβούλιο. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή αναβάλλει επί δύο μήνες, από την ημερομηνία της ανακοίνωσης, την εφαρμογή των μέτρων που αποφάσισε.

Το Συμβούλιο μπορεί, με ειδική πλειοψηφία, να λάβει διαφορετική απόφαση μέσα στην προθεσμία που προβλέπεται στο προηγούμενο εδάφιο.

3. Η Επιτροπή μπορεί επιπλέον να ζητήσει τη γνώμη της επιτροπής για οποιοδήποτε άλλο θέμα αφορά την εφαρμογή του παρόντος προγράμματος.

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό, μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος και, αν χρειασθεί, προβαίνει σε ψηφοφορία.

Η γνώμη καταχωρείται στα πρακτικά· επιπλέον, κάθε κράτος μέλος έχει το δικαίωμα να ζητήσει να καταχωρηθεί η θέση του στα πρακτικά.

Η Επιτροπή λαμβάνει ιδιαίτερα υπόψη τη γνώμη της επιτροπής και την ενημερώνει για τον τρόπο με τον οποίο έλαβε υπόψη τη γνώμη αυτή.

4. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής ενημερώνει τακτικά την επιτροπή:

- για τις χορηγούμενες στα πλαίσια του παρόντος προγράμματος χρηματοδοτικές συνεισφορές (ποσά, διάρκεια, κατανομή και δικαιούχοι),
- προκειμένου να διασφαλίζεται η συνοχή και η συμπληρωματικότητα που αναφέρονται στο άρθρο 4, για τις προτάσεις της Επιτροπής ή τις πρωτοβουλίες της Κοινοτητας και για την εφαρμογή προγραμμάτων στα

πλαίσια άλλων τομέων που σχετίζονται άμεσα με την υλοποίηση των στόχων του παρόντος προγράμματος.

Άρθρο 6

Διεθνής συνεργασία

1. Κατά την εφαρμογή του παρόντος προγράμματος, ενθαρρύνεται και εφαρμόζεται, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 5, η συνεργασία με τις τρίτες χώρες και τις αρμόδιες για τη δημόσια υγεία διεθνείς οργανώσεις.

Ειδικότερα, η Επιτροπή συνεργάζεται με την ομάδα Πομπιντού του Συμβουλίου της Ευρώπης, με τους διεθνείς διακυβερνητικούς οργανισμούς, όπως η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας (ΠΟΥ), ο Οργανισμός των Ηνωμένων Εθνών για την Εκπαίδευση, την Επιστήμη και τον Πολιτισμό (UNESCO), η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας (ΔΟΕ) και το Πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών για την Καταπολέμηση των Ναρκωτικών (UNDCP).

2. Στο παρόν πρόγραμμα μπορούν να συμμετάσχουν οι συνδεδεμένες χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης (ΣΧΚΑΕ), υπό τους όρους που καθορίζουν τα πρόσθετα πρωτόκολλα των συμφωνιών σύνδεσης που αφορούν τη συμμετοχή σε κοινοτικά προγράμματα, συμφωνιών που θα συναφθούν με τις χώρες αυτές. Στο πρόγραμμα μπορούν να συμμετάσχουν η Κύπρος και η Μάλτα βάσει συμπληρωματικών πιστώσεων, εφαρμοζόμενων των ιδίων κανόνων που ισχύουν για τις χώρες της ΕΖΕΣ, σύμφωνα με τις διαδικασίες που θα συμφωνηθούν με τις χώρες αυτές.

Άρθρο 7

Παρακολούθηση και αξιολόγηση

1. Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τους απολογισμούς που συντάσσουν τα κράτη μέλη και με τη συμμετοχή, εφόσον χρειάζεται, ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων, προβαίνει στην αξιολόγηση των εκτελούμενων δράσεων.

2. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενδιάμεση έκθεση, στα μέσα της εφαρμογής, και τελική έκθεση, στο τέλος της εφαρμογής του παρόντος προγράμματος, στις οποίες ενσωματώνει τα πορίσματα των αξιολογήσεων. Η Επιτροπή διαβιβάζει επίσης τις εκθέσεις αυτές στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Επιτροπή των Περιφερειών.

...

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΗΣ ΤΟΞΙΚΟΜΑΝΙΑΣ

Α. ΣΤΟΙΧΕΙΑ, ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΙΣ

Στόχος

Να βελτιωθεί η γνώση του φαινομένου των ναρκωτικών και της τοξικομανίας και των συνεπειών τους, καθώς και των μέσων και μεθόδων πρόληψης της τοξικομανίας και των κινδύνων που συνδέονται με αυτήν, ιδίως μέσω των πληροφοριών που παρέχει το ΕΚΠΝΤ και των δυνατοτήτων που προσφέρουν τα υφιστάμενα κοινοτικά προγράμματα και μέσα.

Δράσεις

1. Συμβολή στον καθορισμό του τύπου των στοιχείων που πρέπει να συλλέγονται, να αναλύονται και να διαδίδονται για τους σκοπούς του παρόντος προγράμματος, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων που αφορούν το φαινόμενο της πολυτοξικομανίας.
2. Αξιοποίηση των χρησιμότερων στοιχείων για την υλοποίηση του παρόντος προγράμματος, ιδίως με βάση την κατά τακτά διαστήματα ανακοίνωση των εργασιών που διεξάγει το ΕΚΠΝΤ.
3. Συμβολή στην ανάπτυξη ερευνητικής στρατηγικής για την πρόληψη της τοξικομανίας και, κυρίως, τη βελτίωση των γνώσεων σχετικά με τον αντίκτυπο στη δημόσια υγεία των πολιτικών που απευθύνονται στους χρήστες ναρκωτικών, καθώς και τις επιπτώσεις των ναρκωτικών και τη χρήση κατάλληλων τεχνικών με σκοπό την πρόληψη.
4. Υποστήριξη μελετών και προτύπων σχεδίων σχετικά με τους (κοινωνικοοικονομικούς, κοινωνικοπολιτιστικούς και κοινωνικοψυχολογικούς) παράγοντες που συνδέονται με την τοξικομανία, καθώς και εντός των ομάδων στόχων.
5. Υποστήριξη μελετών και δράσεων και προώθηση της ανταλλαγής εμπειριών σχετικά με τα μέσα και τις μεθόδους πρόληψης των κινδύνων που συνδέονται με την τοξικομανία, προκειμένου ιδίως:
 - να προληφθούν στις τοξικομανείς εγκύους οι φαρμακολογικές επενέργειες στο έμβρυο και οι κίνδυνοι μετάδοσης λοιμώξεων στο τέκνο,
 - να μειωθούν οι κίνδυνοι που συνδέονται με τις ενέσεις ναρκωτικών,
 - να αξιολογηθούν τα συνοδευτικά υγειονομικά μέτρα, ιδίως τα προγράμματα υποκατάστασης,
 - να αξιολογηθούν οι μέθοδοι και τα προγράμματα πρόληψης και μείωσης των κινδύνων στον τομέα της μέριμνας για τους τοξικομανείς κρατούμενους.
6. Ενθάρρυνση της ανταλλαγής πληροφοριών και εμπειριών όσον αφορά την πρόληψη των υποτροπών τοξικομανίας, συμπεριλαμβανομένης της αποκατάστασης των τοξικομανών.

Β. ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ, ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣΗ ΣΕ ΘΕΜΑΤΑ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ

Στόχος

Να βελτιωθεί η ενημέρωση, η διαπαιδαγώγηση και η κατάρτιση με σκοπό την πρόληψη της τοξικομανίας και των συναφών κινδύνων, ιδίως της νεολαίας και των ιδιαίτερα τρωτών ομάδων.

α) Πληροφόρηση και διαπαιδαγώγηση σε θέματα υγείας

Δράσεις

7. Υποστήριξη των δράσεων για την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των εκστρατειών πληροφόρησης και διαπαιδαγώγησης σε θέματα υγείας: διεξαγωγή τακτικών σφυγμομετρήσεων της κοινής γνώμης, μέσω του Ευρωβαρόμετρου, ώστε να παρακολουθείται η εξέλιξη της στάσης των Ευρωπαίων έναντι των ναρκωτικών.
8. Διοργάνωση νέων ευρωπαϊκών εβδομάδων πρόληψης της τοξικομανίας, βάσει της κτηθείσας πείρας.
9. Συμβολή στον εντοπισμό, τον πειραματισμό και την ανάπτυξη των καλύτερων μέσων και τρόπων πληροφόρησης και διαπαιδαγώγησης για τις ομάδες στόχους, και ειδικότερα:
 - προώθηση της χρησιμοποίησης πληροφοριών που είναι προσαρμοσμένες σε ειδικά περιβάλλοντα ή κύκλους, λαμβάνοντας υπόψη την εξέλιξη των καταναλωτικών συνηθειών και των προϊόντων που καταναλώνονται, καθώς και το φαινόμενο της πολυτοξικομανίας,

- υποστήριξη των δράσεων που έχουν ως στόχο την προσαρμογή των μηνυμάτων στις ανάγκες και τις ιδιομορφίες των ιδιαίτερα τρωτών ομάδων,
 - υποστήριξη της ανάπτυξης των δραστηριοτήτων των υπηρεσιών παροχής βοήθειας διά τηλεφώνου και εξέταση της δυνατότητας εισαγωγής ενιαίου αριθμού κλήσης των υπηρεσιών αυτών σε όλα τα κράτη μέλη.
10. Συμβολή στον καθορισμό των κατευθυντήριων γραμμών για την πρόληψη της τοξικομανίας και υποστήριξη της επιλογής και χρησιμοποίησης των παιδαγωγικών μεθόδων και υλικού, ιδίως στα πλαίσια του ευρωπαϊκού δικτύου σχολείων προαγωγής της υγείας, προκειμένου να αναπτύξουν οι νέοι συμπεριφορές χάρη στις οποίες θα αποφεύγουν τα ναρκωτικά και την τοξικομανία. Υποστήριξη ολοκληρωμένων σχεδίων, προγραμμάτων και άλλων πρωτοβουλιών πρόληψης της τοξικομανίας στους τόπους όπου συχνάζουν παιδιά και νέοι, με τη συμμετοχή, όποτε αυτό είναι δυνατό, των γονέων και των ενδιαφερομένων.
 11. Ενθάρρυνση της ανταλλαγής εμπειριών για τις πρωτοβουλίες που αποσκοπούν στη βελτίωση του συντονισμού όλων των φορέων και παραγόντων της παιδείας.
 12. Υποστήριξη των πρωτοβουλιών παροχής συμβουλών στους εκπαιδευτικούς, τις οικογένειες και τους υπεύθυνους νεότητας, για την έγκαιρη αναγνώριση της χρήσης ναρκωτικών και τους τρόπους αντιμετώπισης του προβλήματος.
 13. Προώθηση, εάν παρίσταται ανάγκη, σε συνεργασία με το ΕΚΠΙΝΤ και το Συμβούλιο της Ευρώπης, της διεύρυνσης του ευρωπαϊκού δικτύου «πόλεων δοκιμής», προκειμένου να ενθαρρυνθεί η τεχνική συνεργασία σχετικά με τις μεθόδους και τα μέσα που χρησιμοποιούν αυτές οι πόλεις για τη μείωση της ζήτησης ναρκωτικών.
 14. Υποστήριξη της ανταλλαγής εμπειριών, σε διασυνοριακή περιφερειακή κυρίως βάση, σχετικά με τις τοπικές πρωτοβουλίες πρόληψης. Ανταλλαγή εμπειριών για τα πρότυπα και τις πρακτικές πρόληψης, με τη συμμετοχή των πόλεων των διαφόρων κρατών μελών τις οποίες αφορά ιδιαίτερος το πρόβλημα των ναρκωτικών.

β) Κατάρτιση

15. Προώθηση των πρωτοβουλιών που αποσκοπούν στη βελτίωση του σχετικού με την πρόληψη της τοξικομανίας περιεχομένου των προγραμμάτων επαγγελματικής κατάρτισης για τους εκπαιδευτικούς και τους υπεύθυνους νεότητας και υποστήριξη των ανταλλαγών σπουδαστών που προορίζονται να εργαστούν στον τομέα των κοινωνικών υπηρεσιών και της υγείας, συμπεριλαμβανομένων των ανταλλαγών στα πλαίσια άλλων κοινοτικών προγραμμάτων.
16. Υποστήριξη της ανάπτυξης προγραμμάτων συμπληρωματικής κατάρτισης, παιδαγωγικού υλικού και αυτοτελών δομικών μονάδων για όσους μπορεί να έρχονται σε επαφή με χρήστες ναρκωτικών και ομάδες που διατρέχουν ιδιαίτερο κίνδυνο, συμπεριλαμβανομένων ιδίως των εργαζομένων στους τομείς των κοινωνικών υπηρεσιών, της υγείας, της αστυνομίας και της δικαιοσύνης.

ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

1. Στις 22 Αυγούστου 1994, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση βασιζόμενη στο άρθρο 129 της συνθήκης, η οποία αφορά απόφαση για τη θέσπιση κοινοτικού προγράμματος δράσης για την πρόληψη της τοξικομανίας στο πλαίσιο της δράσης στον τομέα της δημόσιας υγείας.
2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έδωσε τη γνώμη του στις 20 Σεπτεμβρίου 1995 ⁽¹⁾, η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή στις 22 Φεβρουαρίου 1995 ⁽²⁾ και η Επιτροπή των Περιφερειών στις 16 Νοεμβρίου 1994 ⁽³⁾.
3. Με βάση αυτές τις γνώμες, η Επιτροπή υπέβαλε τροποποιημένη πρόταση ⁽⁴⁾.
4. Στις 20 Δεκεμβρίου 1995, το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή θέση του σύμφωνα με το άρθρο 189 Β της συνθήκης.

II. ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Το προτεινόμενο πρόγραμμα, το οποίο θεωρείται από την Επιτροπή και το Συμβούλιο ως μία από τις προτεραιότητες της δράσης στον τομέα της δημόσιας υγείας για την προσεχή πενταετία, αποτελεί παράλληλα ουσιαστική συνιστώσα του σχεδίου δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την καταπολέμηση των ναρκωτικών, του οποίου οι κατευθυντήριες γραμμές εγκρίθηκαν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο των Καννών.

Οι γενικές διατάξεις του προγράμματος είναι ανάλογες με τις διατάξεις που έχουν προταθεί σχετικά με άλλα προγράμματα στο ίδιο πλαίσιο (καταπολέμηση του καρκίνου, πρόληψη του Aids και άλλων μεταδοτικών νόσων, προαγωγή της υγείας).

Οι δραστηριότητες που προτάθηκαν αρχικά στα πλαίσια του προγράμματος (παράρτημα), διατυπωμένες κατά αρκετά γενικό τρόπο, ταξινομούνται σε τρεις γραμμές δράσης:

- βελτίωση της ευαισθητοποίησης του κοινού, ιδίως με συντονισμένες δράσεις σε διεθνή βάση,
- χρησιμοποίηση των ευκαιριών που παρέχουν άλλες κοινοτικές πολιτικές, προγράμματα και μέσα για πιθανή πρόληψη και καταπολέμηση της τοξικομανίας,
- πρωτοβουλίες και δράσεις με στόχο το νεαρό κοινό σχολικής ηλικίας στους σχετικούς κύκλους — σπíti, χώροι αναψυχής, σχολείο — και προώθηση των προς τούτο ενδεδειγμένων μέσων.

Η Επιτροπή, στην τροποποιημένη πρόταση, τις εξειδικεύει περαιτέρω και τις επεκτείνει προς την κατεύθυνση:

- των ομάδων κινδύνου,
- της βελτίωσης των γνώσεων,
- της βελτίωσης της κατάρτισης και της συνεργασίας με σκοπό την πρόληψη.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ**1. Γενικές παρατηρήσεις:**

Όσον αφορά τα γενικά στοιχεία του προγράμματος (άρθρα), το Συμβούλιο, ακολουθώντας ανάλογη προσέγγιση με εκείνη που ακολούθησε σε άλλες περιπτώσεις σ' αυτόν τον τομέα, επέφερε τροποποιήσεις τις οποίες έκρινε αναγκαίες για να διασαφισθούν και να

⁽¹⁾ Δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 110 της 2. 5. 1995, σ. 8.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 210 της 14. 8. 1995, σ. 88.

⁽⁴⁾ COM(95) 579 τελικό COD 94/0135.

ενισχυθούν οι διαρθρώσεις και οι όροι εφαρμογής του προγράμματος, και ιδίως της συνεργασίας μεταξύ Επιτροπής και κρατών μελών.

Όσον αφορά το περιεχόμενο του προγράμματος (παράρτημα), το Συμβούλιο επέλεξε φάσμα δράσεων ευρύτερο και πλέον εξειδικευμένο από αυτό που πρότεινε αρχικώς η Επιτροπή, σύμφωνα με τα στοιχεία της ανακοίνωσης που συνόδευε την πρότασή της, και το οποίο ακολουθεί την τροποποιημένη πρόταση.

2. Ειδικές παρατηρήσεις:

2.1. Τροποποιήσεις του Συμβουλίου στην τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής

Οι κύριες τροποποιήσεις της πρότασης είναι, όσον αφορά τα γενικά στοιχεία του προγράμματος, ανάλογες προς τις τροποποιήσεις που επέφερε η κοινή θέση του Συμβουλίου στα λοιπά προγράμματα που προτείνονται στον τομέα της υγείας ⁽¹⁾, και ανταποκρίνονται στο κατωτέρω σκεπτικό. Αφορούν δε τα παρακάτω σημεία:

α) Κατάρτιση του προγράμματος (άρθρο 1)

Οι τροποποιήσεις αποσκοπούν στην επεξήγηση του γενικού στόχου του προγράμματος (παράγραφος 2) καθώς και της διάρθρωσής του (παράγραφος 3).

β) Εφαρμογή (άρθρο 2) και επιτροπολογία (άρθρο 5 — πρώην άρθρο 4)

Οι τροποποιήσεις που έγιναν στις διατάξεις και στις διαδικασίες εφαρμογής του προγράμματος αποσκοπούν κυρίως:

- στον καλύτερο προσδιορισμό του ρόλου και της συμβολής των διαφόρων φορέων που συμμετέχουν στην εφαρμογή του προγράμματος (άρθρο 2),
- στο συμβιβασμό της απαίτησης για ενέλικτη διαχείριση του προγράμματος με την απαίτηση για πιο ενεργό συμμετοχή των κρατών μελών σε ορισμένες σημαντικές αποφάσεις, χάρις σε μία μεικτή διαδικασία: διαδικασία της επιτροπής διαχείρισης για τις αποφάσεις αυτές, ενώ για τις άλλες διαδικασία συμβουλευτικής επιτροπής (άρθρο 5, παράγραφοι 2 και 3 — σύμφωνα με το διοργανικό *modus vivendi* που υπενθυμίζεται στη δέκατη ένατη αιτιολογική σκέψη).

Εξάλλου, για λόγους διαφάνειας και αποτελεσματικότητας (ιδίως σε σχέση με τη διάταξη του άρθρου 4), προβλέπεται στην παράγραφο 4 τακτική ενημέρωση σχετικά με τις χορηγούμενες χρηματοδοτικές συνεισφορές και τις δραστηριότητες σε άλλους τομείς που σχετίζονται άμεσα με την υλοποίηση των στόχων του σχεδίου.

γ) Συνολική χρηματοδότηση (άρθρο 3 παράγραφος 1)

Το ποσό που έγινε δεκτό — 27 εκατομμύρια Ecu — ελαφρώς χαμηλότερο από το ποσό που προβλέπει η Επιτροπή, αποτελεί μέση λύση προκειμένου να συμβιβασθεί η ανάγκη της εφαρμογής και παρακολούθησης των δράσεων του προγράμματος με την ανάγκη να ληφθούν υπόψη οι επιταγές της δημοσιονομικής πειθαρχίας.

Σημείωση: Οι σχετικές διατάξεις (άρθρο 3 και εικοστή δεύτερη αιτιολογική σκέψη) συμφωνούν με το κείμενο της δήλωσης που έκαναν τα τρία θεσμικά όργανα στις 6 Μαρτίου 1995.

δ) Συνοχή και συμπληρωματικότητα (άρθρο 4 — νέο)

Το άρθρο συγκεφαλαιώνει τις απαιτήσεις που βαρύνουν την Επιτροπή και, ίσως, τα κράτη μέλη κατά την εφαρμογή του προγράμματος σχετικά με:

- τα άλλα συναφή προγράμματα και πρωτοβουλίες,
- το Ευρωπαϊκό Κέντρο Παρακολούθησης Ναρκωτικών και Τοξικομανίας,
- το σχέδιο δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την καταπολέμηση των ναρκωτικών.

⁽¹⁾ Οι τροπολογίες έχουν ήδη εγκριθεί κατά μεγάλο μέρος από το Κοινοβούλιο σε δεύτερη ανάγνωση.

ε) Διεθνής συνεργασία (άρθρο 6)

Το Συμβούλιο περιορίστηκε στις προσαρμογές (παράβαλε άρθρο 5 της πρότασης) που αποσκοπούν στην εξασφάλιση της συνοχής αυτών των διατάξεων με τη διάταξη του άρθρου 5 παράγραφος 2 στοιχείο στ) (παράγραφος 1) και με τις ισχύουσες ή υπό διαπραγμάτευση συμφωνίες με τις ενδιαφερόμενες χώρες (παράγραφος 2).

στ) Παρακολούθηση και αξιολόγηση (άρθρο 7)

Οι τροποποιήσεις του κειμένου (άρθρο 6) αποσκοπούν στη διασάφηση των όρων παρακολούθησης γενικά και αξιολόγησης ειδικότερα.

ζ) Παράρτημα

Το Συμβούλιο, προσεγγίζοντας κατά το δυνατόν το πεδίο δράσης που όρισε η Επιτροπή στην τροποποιημένη πρότασή της, προτίμησε μια πιο δομημένη διάρθρωση, πλησιέστερη στη διάρθρωση που επελέγη για τα λοιπά προαναφερθέντα προγράμματα, βασιζόμενη σε δύο μεγάλους τομείς δράσης — με διατύπωση του επιδιωκόμενου ειδικού στόχου τους — όπως αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 και, κατά περίπτωση, σε υποκεφάλαια στα οποία κατατάσσονται οι δράσεις.

2.2. Τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

α) Τροπολογίες τις οποίες δέχθηκε η Επιτροπή

Η Επιτροπή δέχθηκε, πλήρως ή μερικώς, τις 20 από τις 56 τροπολογίες ⁽¹⁾.

Το Συμβούλιο ενέκρινε, ανάλογα με την επιλεγείσα διάρθρωση ή με ενδεχομένως λιγότερο λεπτομερή προσέγγιση και, σε ορισμένες περιπτώσεις, μερικώς — τις περισσότερες τροπολογίες που δέχθηκε πλήρως ή μερικώς η Επιτροπή.

Διαπιστώνεται ότι ναι μεν το πεδίο δράσης του προγράμματος, όπως προκύπτει από την κοινή θέση του Συμβουλίου, είναι πολύ κοντά σε εκείνο που επέλεξε τελευταία η Επιτροπή, αλλά η παρουσίαση και η διατύπωση παρουσιάζουν διαφορές σε σχέση με το Κοινοβούλιο και την Επιτροπή σε πολλά σημεία, και συγκεκριμένα στα ακόλουθα:

— όσον αφορά τις τροπολογίες 11 έως 40 (σχετικά με το αιτιολογικό και το άρθρο 2), των οποίων τα κυριότερα, ως προς το περιεχόμενο, στοιχεία που επέλεξε η Επιτροπή περιλαμβάνονται στο παράρτημα της απόφασης (ειδικοί στόχοι και δράσεις), ιδίως:

- τροπολογία 28: παράβαλε στόχο Β,
- τροπολογίες 32 και 33: παράβαλε δράση 5,
- τροπολογίες 35 και 36: παράβαλε δράσεις 3 και 4,
- τροπολογία 38: παράβαλε δράση 14,

διότι ο γενικός στόχος του προγράμματος και η αναγραφή των δύο γενικών τομέων του προγράμματος περιέχονται στο άρθρο 1 (παράγραφοι 2 και 3).

Η επιβαίωση του πολυδιάστατου χαρακτήρα του προβλήματος των ναρκωτικών (παράβαλε, ιδίως, τροπολογία 21) προκύπτει, κυρίως, από την ένατη αιτιολογική σκέψη της κοινής θέσης.

Ορισμένα άλλα στοιχεία καλύπτονται, κατ' ουσίαν, ως γενικότερα στοιχεία εφαρμογής:

- τροπολογία 30 (συντονισμός με το σχέδιο) από το άρθρο 4, παράγραφος 3,
- τροπολογία 40: και από το άρθρο 4, παράγραφος 2 (ΕΚΠΝΤ) και από το άρθρο 2 παράγραφος 2 (ΜΚΟ).

Το Συμβούλιο ακολούθησε σχέδιο πλησιέστερο προς το σχέδιο που εγκρίθηκε στα πλαίσια άλλων προγραμμάτων στον ίδιο τομέα, αποφεύγοντας τις επικαλύψεις που θα παρέβλαπταν τη σαφήνεια και το εφαρμόσιμο του κειμένου.

⁽¹⁾ Τις τροπολογίες 15, 22, 31 και 32 πλήρως, και τις τροπολογίες 11, 21, 23, 26, 28, 30, 33, 35, 36, 38, 40, 41, 49, 51, 52 και 61 μερικώς.

- όσον αφορά τις τροπολογίες για το παράρτημα της ίδιας της απόφασης, επίσης, ορισμένα στοιχεία — που αφορούν τους τρόπους κατάρτισης ή τις μεθόδους εφαρμογής — καλύπτονται σε γενικές γραμμές από τις διατάξεις των άρθρων 2, 4 και 6.

Τα ειδικότερα στοιχεία του περιεχομένου περιλαμβάνονται, ως προς την ουσία, υπό λιγότερο λεπτομερή μορφή ή μερικώς, ως εξής:

- τροπολογία 49: δράσεις 7 έως 9,
- τροπολογία 61: δράσεις 13 έως 16 και 3 και 4,
- τροπολογία 51: δράσεις 4 έως 6 και 9 έως 11,
- τροπολογία 52: δράσεις 4 και 5,
- τροπολογία 53: δράση 10.

β) *Τροπολογίες τις οποίες δεν δέχθηκε η Επιτροπή*

Το Συμβούλιο ακολούθησε γενικά το σκεπτικό που οδήγησε την Επιτροπή να μη δεχθεί ορισμένες τροπολογίες του Κοινοβουλίου, είτε επειδή υπερβαίνουν το πλαίσιο του προγράμματος (3, 4, 7, 17, 37, 39, 55 μερικώς, 60) ή το πεδίο των κοινοτικών αρμοδιοτήτων στο οποίο εντάσσεται το πρόγραμμα (1, 5, 8, 10, 13, 14, 24, 56 μερικώς, 57), ή εισάγουν διατύπωση ή στοιχεία υπερβολικά εξειδικευμένα, που θα μπορούσαν να συμπεριληφθούν κατ' άλλο τρόπο, σε άλλο σημείο ή εμμέσως εντός του επιλεγέντος πλαισίου.

Ωστόσο, μεταξύ των τροπολογιών που ανέφερε, στην τροποποιημένη πρόταση, ότι δεν δύναται να δεχθεί, οι κατωτέρω καλύπτονται μερικώς ή υπό άλλη μορφή από το κείμενο της κοινής θέσης του Συμβουλίου:

- η τροπολογία 42 («επιτρολογία») η οποία γενικά περιλαμβάνεται στο άρθρο 5, παράγραφοι 2 και 3,
- η τροπολογία 48, από το άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχείο β),
- οι τροπολογίες 55 και 56 καλύπτονται μερικώς, από τις δράσεις 3 και 5.

IV. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Το Συμβούλιο δεν συμπεριέλαβε λεπτομερώς και ειδικά όλες τις τροπολογίες του Κοινοβουλίου, αλλά ενέκρινε κείμενο το οποίο, όσον αφορά το περιεχόμενο του προγράμματος, καλύπτει πεδίο δράσης πλησιέστατο προς το πεδίο που επέλεξε η Επιτροπή βάσει της γνώμης του Κοινοβουλίου. Εξάλλου, κατέβαλε προσπάθεια, όπως και σε άλλα ανάλογα προγράμματα, να καταστήσει σαφέστερη την παρουσίαση του προγράμματος και να ενισχύσει τους όρους που θα επιτρέψουν μέγιστη διαφάνεια και αποτελεσματικότητα κατά την εφαρμογή και την παρακολούθησή του.